

lige interesser, som de forskellige universiteter har følt, at de havde brug for. At der f.eks. sad aftagere, repræsentanter – det kunne være en rektor, hvis man har et stort humanistisk fakultet, det kunne være en forskningsprofessor, som er i en større forskningsvirksomhed, det kan være meget forskelligt.

Men det afgørende er, at det er personligheder. De er meget forskellige på de forskellige universiteter, og nu, hvor der bliver flere, går jeg ud fra, at det vil være endnu mere tydeligt, at de forskellige universiteter vil få en forskellig profil. Det er jo netop det, som gerne skulle sikre, at vi får et righoldigt udvalg af universitetsuddannelser rundt omkring i landet.

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

Jeg vil gerne slutte af her med at summere det op, som jeg synes sagen virkelig drejer sig om. Bestyrelserne med eksternt flertal har selvfølgelig det formål, at de skal sætte dagsordenen. Det står der ganske tydeligt. De skal lave forskningsstrategier. De skal sætte dagsordenen.

Når det er så afgørende, at det blev aftagerleddene og samfundet udenfor, der kommer til at sætte dagsordenen på universiteterne, ja, så er det jo, fordi universiteterne, forskningen skal gøre nytte, og forskningen på universiteterne skal medvirke til at fremme samfundets vækst og velfærd. Jeg kan slet ikke forstå, at man kan få sig selv til overhovedet at anbringe sådan en frase i en universitetslov.

Kl. 11.55

Jeg siger, at det ikke bare er en trussel mod forskningsfriheden i den snævre forstand, vi normalt taler om, men at det er en trussel mod hele den åndsfrihed, der har forsket med det ene formål at opnå viden, sandhed, erkendelse, uanset hvor den erkendelse landede, og uanset om den kunne bruges til noget bagefter.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Fru Pia Christmas-Møller som ordfører. Fru Hanne Severinsen har brugt sine tre korte bemærkninger.

Pia Christmas-Møller (KF):

Det er en stor og kompliceret sag, vi diskuterer i dag, og derfor kan man måske godt forstå, at der har været mange myter og fejltagelser i debatten både her i dag og også i den offentlige debat forud. Jeg håber, at vi ved debattens afslutning vil

kunne nå frem til i hvert fald at diskutere på nogenlunde samme grundlag.

I det hele taget vil jeg godt sige, at den tristessestemning, der har været omkring debatten i dag, kan jeg altså ikke rigtig dele. Jeg vil tillade mig her i jantelovens land at vise en lille smule begejstring, for rent faktisk vil jeg ikke lægge skjul på, at vi i Det Konservative Folkeparti venter os ganske meget af den universitetsreform, som et bredt politisk flertal står bag.

Det er klart, at skulle der opstå nogle problemer hen ad vejen, så er vi da parate til at kigge på det. Men som det ligger på nuværende tidspunkt, ser jeg faktisk temmelig lyst på fremtiden.

Må jeg ikke lige til processen bag forliget sige, at det ikke er så tit, vi har anledning til det her i Folketinget, men jeg synes, at der er grund til at rose vores minister på området, videnskabsminister hr. Helge Sander, for han har lige fra dag 1, hvor han satte sig i stolen, vist en åbenhed og vilje til at lytte, til at diskutere, til at føre dialogen baseret på tillid – det være sig uden for huset og inden for huset.

Det er jo ikke rigtigt, når hr. Jesper Langballe siger, at debatten har været ført for lukkede døre og nedrullede gardiner blandt en udsøgt skare. Det er jo ikke rigtigt. Alle partier har været inviteret. Alenlange møder. Papirerne har vandret på kryds og på tværs. Der har ikke været noget, der har været forbeholdt nogle enkelte.

Det er så en naturlighed i en demokratisk proces, at nogle bliver enige, og andre vælger at stå af. Det er da helt i orden. Man har forskellige holdninger, og man vurderer de forskellige resultater på forskellig måde, når regnebrættet gøres op. Det er da fair nok, ingen problemer i det.

Men man skal bare ikke begynde at sige, at det har været en udemokratisk proces, og at nogle har været holdt uden for, for sådan har det ikke været.

Når vi anklages for ikke at have lyttet til hørings svarene, så er det jo ikke rigtigt. Der er blevet lyttet, og der er blevet læst, og en række områder er imødekommet. Men ikke på de afgørende, kan nogen så sige. Hvad med en ledelsesreform? Den har I ikke lyttet til. Nej, men der må vi vel også have lov til at have nogle synspunkter, som vi holder fast i, efter at de er blevet testet i infight.

Det korte af det lange er, at jeg på Det Konservative Folkepartis vegne gerne vil holde et ordførerindlæg, som viser lidt begejstring for det, der ligger på bordet. Selvfølgelig ikke en jubel-